

08/231-330/11P
09.04.2025

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА
V сесія IX скликання

Р І Ш Е Н Н Я

Київ

№ _____

ПРОЄКТ

Про звернення Київської міської ради до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та громадськості щодо впровадження інноваційної податкової моделі «Вільна гривня»

Відповідно до статей 25, 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», з метою започаткування відкритої дискусії щодо впровадження нової податкової моделі на основі автоматизованого фіскального внеску (демереджу), а також створення передумов для економічної модернізації України, забезпечення прозорого оподаткування, зниження тінізації економіки, підтримки національного виробництва, розширення прав платників податків та економічної свободи — Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Звернутися до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та громадськості із пропозицією підтримати концепцію інноваційної податкової моделі «Вільна гривня» шляхом внесення відповідних змін до Податкового кодексу України, що передбачають запровадження спеціального податкового режиму із застосуванням автоматизованого фіскального внеску (демереджу).
2. Направити звернення разом із додатком, який містить орієнтовний проєкт змін Податкового кодексу України — Розділ XV “Спеціальний податковий режим із застосуванням автоматизованого

фіскального внеску (демереджу)”, як основу для фахового обговорення та подальшого законодавчого впровадження.

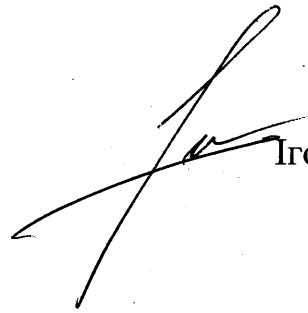
3. Оприлюднити це рішення Київської міської ради в порядку, визначеному чинним законодавством України.
4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань бюджету, соціально-економічного розвитку та інвестиційної діяльності.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

ПОДАННЯ:

Депутат Київської міської ради

Ігор ОПАДЧИЙ

ПОГОДЖЕНО:

Постійна комісія Київської міської ради з
питань бюджету, соціально-економічного розвитку та
інвестиційної діяльності

Голова

Андрій ВІТРЕНКО

Начальник управління правового
забезпечення діяльності Київської
міської ради

Валентина ПОЛОЖИШНИК

Додаток
до Рішення Київської міської ради
від _____ № _____

ЗВЕРНЕННЯ

**Київської міської ради до Президента України, Верховної Ради України,
Кабінету Міністрів України та громадськості щодо впровадження
інноваційної податкової моделі «Вільна гривня»**

Сучасні податкові системи в усьому світі стикаються з глибокими структурними викликами: надмірна складність, високі витрати на адміністрування, системна несплата податків і зниження довіри до інституцій. У країнах із перехідною економікою ці проблеми особливо загострені. Податкова система нерідко втрачає здатність бути прозорим, справедливим та ефективним механізмом фінансування суспільних потреб.

В Україні ці проблеми набули критичного масштабу. Ще до початку повномасштабної війни національна фіскальна система страждала від перевантаження процедур, тінізації економіки, складного звітного середовища і високого рівня недовіри з боку бізнесу та громадян. Воєнні дії лише поглибили кризу: зруйнована інфраструктура, мобілізаційне навантаження та обмеженість у фінансових ресурсах вимагають не просто реформування, а переосмислення самої природи оподаткування.

Водночас, у сучасному глобальному середовищі Україна не має структурних переваг, які могли б автоматично забезпечити її економічну конкурентоздатність — ні надлишку капіталу, ні наднизьких податків, ні гарантованої безпеки, ні доступу до дешевих ресурсів. Єдиною реальною перевагою може стати здатність бути інноваційною — запропонувати нову логіку економічних відносин, відкриту для підприємців, інвесторів і громадян. Саме тому створення сучасної, автоматизованої, прозорої та добровільної системи оподаткування є критично необхідним для формування сприятливого бізнес-середовища та залучення довгострокових інвестицій.

У відповідь на ці виклики формується концепція «Вільної гривні» — нової фіскальної архітектури, що пропонує альтернативу традиційній податковій системі через запровадження автоматизованого фіскального внеску (демереджу). Ідеться не про модифікацію наявних ставок чи механізмів, а про принципово нову логіку: внесок у публічні фінанси здійснюється не через звітність, декларації чи перевірки, а інтегрується безпосередньо в саму грошову систему.

Ця модель пропонує просту, прозору та добровільну альтернативу, яка відповідає потребам цифрової економіки, забезпечує більшу довіру, знижує адміністративні бар'єри для бізнесу та активізує обіг ресурсів. Фіскальна

участь перестає бути тягарем — вона перетворюється на інструмент стимулювання підприємництва, інвестицій і внутрішнього попиту.

Концепція «Вільної гривні» є водночас теоретично обґрунтованою і практично реалізовуваною моделлю, що може бути імплементована в межах чинного правового поля України шляхом внесення змін до Податкового кодексу. З огляду на високий рівень цифровізації, відкритість до інновацій та нагальну потребу у відновленні економіки, Україна має потенціал стати першою країною, що впровадить економічну модель нового покоління — відкрити, прозору, соціально орієнтовану і таку, що базується на довірі та саморегулюванні.

Історичні та теоретичні засади

Концепція «Вільної гривні» ґрунтується на ідеях, сформульованих ще у першій половині ХХ століття німецько-аргентинським економістом і соціальним мислителем Сільвіо Гезелем (1862–1930). У своїй праці «Природний економічний порядок» (1916) він звернув увагу на внутрішню суперечність традиційних грошей: вони одночасно виконують функцію обігу та накопичення, що у кризові періоди призводить до блокування економіки — власники капіталу утримують гроші, замість того щоб витратити чи інвестувати.

Щоб усунути цей дисбаланс, Гезель запропонував ідею «вільних грошей» (Freigeld) — грошової одиниці, яка поступово втрачає вартість, якщо не перебуває в обігу. Такий механізм реалізується через демередж — щоденне або щомісячне зменшення вартості грошової одиниці в разі її бездіяльності. Це спонукає до постійного руху коштів і активізує економіку. Як зазначав Гезель: «Якщо товари псуються, іржавіють або мають термін придатності — те саме має стосуватися й грошей».

Історичною ілюстрацією цієї концепції є експеримент у місті Вергль (Австрія, 1932), де в період Великої депресії запровадили локальну валюту з демереджем. В результаті — за лічені місяці — безробіття скоротилось на 25%, активізувалось місцеве виробництво, було реалізовано інфраструктурні проєкти. Експеримент припинився лише через втручання Національного банку Австрії, який вбачав у ньому виклик для монетарної монополії.

У Гезеля демередж мав не лише економічну, а й філософську функцію — як засіб для формування справедливішої економічної системи. Він розглядав гроші не як самоціль чи інструмент накопичення, а як суспільний договір, який має служити обігу, взаємодії та розвитку.

Лише з розвитком цифрових технологій стало можливим практичне втілення цих ідей у масштабній фінансовій системі. Демередж, вбудований у логіку функціонування електронних рахунків, більше не потребує додаткової адміністрації, перевірок чи декларування. Він стає автоматичним інструментом участі в суспільному фінансуванні.

Цей підхід уперше в сучасній теоретичній формі було викладено у статті:

Opadchiy I. The New Paradigm of Money That Will Change Our World, East European Scientific Journal, 2018, №1 (29), с. 46–52.

У ній запропоновано розглядати демередж не лише як інструмент антикризової політики, а як фундамент нової фінансової архітектури — здатної замінити складну систему оподаткування (ПДВ, податок на прибуток, соціальні внески) єдиним автоматизованим механізмом. У такій логіці формується вільна економічна зона нового типу — прозора, динамічна, з мінімальними адміністративними бар'єрами.

Крім того, концепція «Вільної гривні» передбачає нове бачення економічної вартості — засноване не на дефіциті чи спекуляції, а на людському часі, праці та довірі. Така система формує передумови для більш справедливого та сталого розвитку.

Таким чином, ідеї, що на початку ХХ століття були філософським баченням економічної етики, сьогодні завдяки цифровим технологіям і новим підходам до публічних фінансів отримують шанс на реалізацію. Демередж постає не лише як засіб стимулювання обігу, а як життєздатна, прозора та соціально орієнтована альтернатива податкам.

Механізм функціонування моделі Вільної гривні

Концепція «Вільної гривні» ґрунтується на інтеграції фінансової функції безпосередньо у грошову систему шляхом запровадження механізму автоматизованого фінансового внеску — демереджу. Це дає змогу забезпечити надходження публічних коштів не шляхом класичного оподаткування, а через поступове зменшення залишку коштів на спеціальному рахунку за умови їх невикористання.

Участь у системі є добровільною. Платники можуть відкрити рахунок у режимі «Вільної гривні», при цьому використовується валюта залишається гривнею згідно з чинним законодавством. Режим передбачає особливі правила функціонування рахунків, у межах яких справляється демередж — щоденне автоматичне списання невеликої частки від залишку коштів. Це не є штрафом

чи пенею, а економічним інструментом, який заохочує до використання коштів, а не до їх накопичення.

Розмір ставки демереджу визначається Кабінетом Міністрів України не частіше одного разу на рік на підставі макроекономічних показників, стану державних фінансів та визначених пріоритетів фіскальної політики. Згідно з поточними аналітичними оцінками, ставка може коливатись у діапазоні від 0,06% до 0,15% на день, що еквівалентно від 20% до 42% річного зменшення залишку.

Математично демередж може бути поданий формулою:

$$S(t) = S_0 \times (1 - r)^t,$$

де:

S_0 — початковий залишок коштів,

r — денна ставка демереджу (наприклад, 0,0015),

t — кількість днів.

Так, за умови денного демереджу 0,15% і початкового залишку в 1000 гривень, через 365 днів на рахунку залишиться приблизно 578,16 грн, що відповідає річному зменшенню на 42,18%. В межах одного календарного місяця середнє зменшення залишку становитиме близько 4,2%, що співвідноситься з сукупним податковим навантаженням у чинній системі оподаткування.

Уся фіскальна функція реалізується без залучення традиційних податкових процедур: немає потреби в декларуванні, перевірках, звітності чи податковому адмініструванні. Податкове навантаження стає інтегрованим у саму логіку функціонування грошей — податки сплачуються у момент збереження, а не під час отримання доходу або здійснення транзакції.

Система «Вільної гривні» є функціональним аналогом моделі єдиного податку, відомого в Україні у вигляді спрощеної системи оподаткування для фізичних осіб-підприємців. Як і у випадку з єдиним податком, учасники сплачують фіскальний внесок без податкового обліку, але на основі автоматичного механізму, який усуває адміністративне навантаження повністю.

З метою забезпечення рівноваги та компенсування втрат бюджету при достроковому виході з системи, передбачено механізм разової вихідної сплати. У разі переведення коштів із системи «Вільної гривні» на інші рахунки (зокрема в готівкову форму або інші валюти), платник сплачує одноразовий внесок у розмірі 20–35% від суми транзакції. Такий внесок виконує функцію компенсації за несплачений демередж у майбутньому і зберігає фіскальну нейтральність моделі.

Цей механізм також забезпечує повну свободу вибору для учасника, який у будь-який момент може припинити участь у спеціальному режимі без обмежень, здійснивши вихідну сплату. Водночас він зберігає можливість накопичувати кошти у звичайній гривні чи іноземній валюті поза межами системи.

Фіскальна модель має потенціал повністю замінити податок на прибуток, ПДВ, податок на доходи фізичних осіб, ЄСВ та військовий збір. Платники, які беруть участь у режимі, звільняються від обов'язку адміністрування податків щодо найманих працівників, податкових перевірок і сплати податків у класичній формі.

Крім фіскального навантаження, система має макроекономічну регуляторну функцію. Залежно від економічної динаміки та політичних пріоритетів, держава може регулювати ставку демереджу та вихідної сплати як інструменти впливу на рівень споживання, інвестицій, інфляції та інші ключові показники. Таким чином, демередж виконує роль фіскального еквіваленту облікової ставки — але не через кредитно-грошову політику, а через регулювання швидкості обігу на рівні залишків коштів.

Реалізація моделі можлива як через банківську інфраструктуру, де банки виконують функції податкових агентів, так і через спеціалізовані електронні платформи, цифрові гаманці або блокчейн-рішення з прозорим обліком транзакцій. Усі операції в системі фіксуються автоматично та прозоро, з дотриманням вимог безпеки, що дозволяє уникнути зловживань і забезпечити довіру з боку учасників.

З огляду на викладене, модель «Вільної гривні» є функціональною, технічно реалізованою та юридично сумісною з чинною податковою системою України. Її впровадження створює умови для формування справедливої, прозорої та ефективної фіскальної архітектури, здатної відповідати викликам сучасної економіки.

Інституційна та правова реалізація моделі

Модель «Вільної гривні» не передбачає створення нової грошової одиниці та не потребує внесення змін до конституційного устрою або грошово-кредитної системи держави. Вона реалізується у межах чинного правового поля України як спеціальний податковий режим із застосуванням автоматизованого фіскального внеску — демереджу, що справляється з цифрового рахунку, номінованого у гривні. Таким чином, концепція не порушує монополії Національного банку України на емісію національної валюти та не створює паралельного платіжного засобу.

Правова конструкція реалізується шляхом внесення окремого розділу до Податкового кодексу України. Відповідно до запропонованих норм, особи, які добровільно обирають спеціальний режим «Вільної гривні», звільняються від сплати податку на прибуток, податку на доходи фізичних осіб, ПДВ, єдиного соціального внеску та військового збору. Замість цього до бюджету автоматично надходить фіскальний внесок у формі демереджу, розмір якого встановлюється Кабінетом Міністрів України на підставі макроекономічних показників і не переглядається частіше ніж один раз на рік.

Модель передбачає відкриття спеціального рахунку в системі «Вільна гривня», що обслуговується уповноваженими банками або платіжними провайдерами. Такий рахунок є джерелом обчислення фіскального внеску, який щоденно нараховується на залишок коштів. Усі транзакції фіксуються автоматично в електронному форматі з використанням захищених облікових реєстрів. Доступ до цих реєстрів надається виключно в порядку, передбаченому законодавством, відповідним органам державної влади — з дотриманням норм про банківську таємницю та захист персональних даних.

Учасники спеціального податкового режиму звільняються від обов'язку подавати податкову звітність, вести облік податкового кредиту, здійснювати нарахування податків із доходів працівників та підлягати податковим перевіркам щодо заміненних демереджем податків. Таким чином, досягається максимальне спрощення адміністрування, усувається необхідність у фіскальному нагляді та ліквідуються джерела корупційних ризиків.

З метою фінансування інших податкових зобов'язань (акциз, рентна плата, митні збори, місцеві податки), які не покриваються демереджем, суб'єкти публічного права, а також органи державної та місцевої влади можуть відкривати рахунки у «Вільній гривні». Це створює механізм авансового фінансування бюджету: фіскальні платежі можуть надходити на відповідні рахунки ще до моменту їх декларування, завдяки збереженню коштів на рахунках з демереджем. Такий підхід забезпечує більш рівномірне, передбачуване та оперативне наповнення державного бюджету.

Модель є цілковито добровільною: участь у спеціальному режимі є правом, а не обов'язком платника. Це створює конкурентне середовище між традиційною і автоматизованою фіскальною системою, не порушуючи прав тих, хто залишається в межах класичної моделі оподаткування. Водночас, за рахунок простоти, прозорості та економічної вигоди, модель стимулює природне розширення своєї бази.

Регулювання внутрішніх питань функціонування спеціального режиму може здійснюватися саморегулюючою організацією, утвореною учасниками системи. Така організація має право формулювати пропозиції щодо вдосконалення механізмів режиму, сприяти взаємодії між учасниками та

провайдерами послуг, здійснювати консультативну підтримку, а також координувати ініціативи щодо дослідження ефективності моделі.

Модель «Вільної гривні» не суперечить міжнародним зобов'язанням України, зокрема положенням Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, які передбачають можливість застосування спеціальних режимів для цілей інноваційного та регіонального розвитку. Вона не обмежує рух капіталу, не порушує валютного регулювання і не створює бар'єрів для міжнародної торгівлі. З аналогічних підстав модель узгоджується з принципами Світової організації торгівлі, Міжнародного валютного фонду та іншими міжнародними документами.

Таким чином, концепція «Вільної гривні» відповідає критеріям законності, добровільності, прозорості та економічної ефективності. Вона може бути запроваджена без конфлікту з існуючими інституціями, не потребує радикального реформування правової системи та має потенціал стати універсальним інструментом модернізації податкової політики України.

Очікувані економічні ефекти та системна перевага моделі

Запровадження системи «Вільної гривні» передбачає не лише трансформацію фіскального механізму, але й фундаментальну зміну логіки економічної взаємодії між державою, підприємствами та громадянами. Модель передбачає вбудовану податкову логіку в саму природу грошового обігу — фіскальна функція не супроводжується звітністю, перевітками чи санкціями, а реалізується автоматично через механізм щоденного демереджу.

1. Стимулювання обігу, інвестицій та зайнятості

Основним ефектом демереджу є прискорення обігу коштів. Оскільки грошові залишки, які не беруть участі в економічному процесі, поступово зменшуються, учасники системи зацікавлені інвестувати, витратити або спрямовувати кошти в обіг. Це, у свою чергу, активізує підприємницьку діяльність, внутрішнє споживання, розширює ринки збуту й створює робочі місця. У середньостроковій перспективі це сприяє зростанню ВВП без потреби в залученні зовнішнього боргу чи бюджетних дотацій.

2. Суттєве скорочення адміністративних витрат

Сучасна система оподаткування супроводжується значними транзакційними витратами: ведення бухгалтерського обліку, звітність, податкові перевірки, юридичний супровід, ризики штрафів. Система «Вільної гривні» усуває цю інфраструктуру. Податковий внесок (демередж) справляється автоматично — щодня, без подання декларацій, без податкових

агентів і без людського втручання. Це зменшує адміністративне навантаження на бізнес і державу, підвищує ефективність та прозорість.

3. Органічне продовження спрощеної системи (ФОП)

Фіскальна модель «Вільної гривні» є еволюційним розвитком концепції єдиного податку для фізичних осіб-підприємців. Як і в режимі ФОП, тут фіскальне навантаження визначається просто, прозоро і не залежить від обсягу доходу. Водночас, на відміну від класичного єдиного податку, внесок здійснюється щоденно і автоматично, що повністю усуває необхідність звітності. Це формує довіру до системи, полегшує входження нових підприємців, а також робить участь у системі інтуїтивно зрозумілою.

4. Добровільність і паралельність систем

Участь у системі «Вільної гривні» є повністю добровільною. Учасник може відкрити спеціальний рахунок з демереджем, зберігаючи при цьому звичайні банківські рахунки. Це не обмежує прав і не унеможливорює доступ до класичних фінансових послуг. Така паралельність створює поступову модель переходу — без тиску, але з очевидними перевагами.

Крім того, система дозволяє вільно вийти з неї в будь-який момент. При цьому, якщо кошти виводяться з рахунку у Вільній гривні на зовнішні рахунки, у готівкову форму чи іншу валюту, справляється одноразовий внесок — вихідна оплата. Її орієнтовний рівень, може становити 20–35%, що залежить від фіскальної політики держави. Це компенсує несплачений у майбутньому демередж і забезпечує баланс між свободою та фіскальною справедливістю.

5. Підвищення реального доходу громадян

Заробітна плата, яка нараховується на рахунок у Вільній гривні, не підлягає оподаткуванню ПДФО, військовим збором чи ЄСВ. Це означає зростання «чистої» заробітної плати без додаткових бюджетних витрат. Одночасно товари, реалізовані у межах системи, не обтяжуються ПДВ, що дозволяє громадянам здійснювати покупки за нижчими цінами. Поєднання цих ефектів збільшує купівельну спроможність населення.

6. Зменшення тіньової економіки

Система позбавляє сенсу приховування доходів: усі кошти, які перебувають на рахунку, вже виконали свою фіскальну функцію. Це усуває стимули до тінізації, нелегальної праці чи фіктивного обліку. Податкова участь стає простою, неминучою і рівною для всіх. Таким чином, модель створює економіку довіри замість економіки контролю.

7. Переваги для держави

Держава отримує фіскальні надходження в режимі реального часу, не залежно від звітних періодів. Це дозволяє планувати бюджет, уникати касових розривів і зменшувати залежність від зовнішнього фінансування. Крім того, оскільки кожен суб'єкт зобов'язаний сплачувати інші податки (акциз, мито, рентні платежі, місцеві збори), держава має можливість відкривати рахунки у Вільній гривні, що дозволяє отримувати ці платежі завчасно.

8. Гнучкість і антикризовий потенціал

Ставка демереджу та ставка вихідної сплати встановлюються Кабінетом Міністрів на підставі макроекономічних показників. Вони є інструментами фіскального регулювання: у періоди кризи — можуть бути знижені, а в періоди перегріву — підвищені. Це робить систему гнучкою, прогнозованою та підконтрольною державній політиці.

9. Цифрова екосистема

Формування нового фінансового середовища — електронні реєстри, захищені платформи, автоматизація податкових розрахунків, інтеграція з цифровими сервісами — сприяє переходу України до економіки нового типу. Це також забезпечує прозорість і мінімізує корупційні ризики.

10. Справедливість і соціальна сталість

Система забезпечує принцип: хто більше утримує, той більше робить внесок. Демередж не карає за працю, не обкладає виробництво чи інновації, а лише стримує накопичення без обігу. Таким чином, фіскальна відповідальність виникає через просту логіку: кошти мають працювати — або сприяти бюджету. Це формує нову етику економіки, засновану не на примусі, а на обігу, прозорості та участі.

Таким чином, модель “Вільної гривні” поєднує фіскальну ефективність із соціальною справедливістю, цифровою адаптивністю та економічною логікою. Це — не лише технічна реформа, а й зміна самого суспільного договору між державою та громадянином у бік довіри, гідності та спільної відповідальності.

Інституційні бар'єри та суспільні умови для впровадження моделі

Попри концептуальну зрозумілість та технологічну реалізованість моделі Вільної гривні, ключові бар'єри на шляху її впровадження мають переважно інституційний і суспільний характер. Ідеться насамперед про

структурну інерцію чинної податкової архітектури, яка десятиліттями формувалася навколо ручного адміністрування, репресивного контролю та складної фіскальної бюрократії. У цьому контексті впровадження автоматизованого і прозорого механізму демереджу сприйматиметься не лише як технічна інновація, а як трансформація самих засад публічного управління доходами.

Опір цій трансформації може проявлятися не у формі відкритої конфронтації, а через латентне блокування — затягування погоджень, апеляцію до “ризиків макроекономічної стабільності” або доцільності “перевірки пілотного впровадження”. Подібна реакція є прогнозованою і є характерною рисою систем, де фіскальний контроль був важелем адміністративного впливу. Водночас автоматизована логіка обігу, яка лежить в основі Вільної гривні, позбавляє потреби в облікових маніпуляціях і тим самим ліквідовує джерела рентного втручання.

Ще одним чинником, який ускладнює масштабне впровадження концептуальних змін у фіскальній сфері, є обмежений інституційний досвід роботи з інноваційними податковими моделями. На сьогодні в Україні відсутні аналітичні центри чи дослідницькі інституції, які системно працювали б з сучасними монетарними і фіскальними концепціями, зокрема такими, що передбачають альтернативні способи розподілу бюджетного навантаження. Відповідно, ініціативи з трансформації податкової архітектури, як правило, залишаються поза полем системного аналізу та стратегічної рефлексії.

Показовим прикладом інституційної інерції є рішення Київської міської ради № 1044/4048 від 21 грудня 2017 року, яким було ініційовано звернення до Президента України, Верховної Ради та Національного банку щодо розгляду можливості впровадження національної криптовалюти та реалізації концепції, заснованої на ідеях Сільвіо Гезеля. Незважаючи на офіційний характер документа та підтримку на рівні муніципального органу, ця ініціатива не стала предметом глибшого суспільного обговорення, не отримала аналітичного супроводу з боку дослідницьких центрів і залишилася поза межами публічного дискурсу. Це свідчить про недостатню інтеграцію інноваційних монетарних концепцій у стратегічний порядок денний державної політики.

У запропонованій моделі ці функції у подальшому покладаються на саморегулюючу організацію (СРО), яка формується учасниками системи та забезпечує як представницьку, так і аналітичну роль. Вона стає новим майданчиком для стратегічного планування, фіскальної аналітики, модернізації регламентів і підготовки пропозицій до державних органів влади.

Водночас побоювання щодо соціального неприйняття моделі є переоціненими. Оскільки участь у режимі є цілковито добровільною, а всі соціальні виплати, допомоги та пенсії зберігаються у традиційній формі, модель не створює ризиків для вразливих категорій громадян. Навпаки, ці категорії отримують додаткову опцію — використання коштів у системі Вільної гривні для придбання товарів і послуг за нижчими цінами, без зміни звичного порядку отримання доходів.

Наявність публічного інтересу є вирішальною умовою для запуску моделі. Лише за умови активної участі громадянського суспільства, підприємницьких асоціацій, споживчих кооперативів, муніципалітетів і локальних ініціатив можна сформулювати суспільний запит на нову економічну логіку. Саме така мобілізація може стати чинником політичного впливу, що здатен подолати інституційну інерцію та закласти підґрунтя для законодавчої ініціативи.

Таким чином, основні виклики запровадження Вільної гривні лежать у сфері публічної підтримки та інституційної модернізації. Успіх моделі залежить не лише від її технічної або економічної логіки, а й від здатності суспільства сформулювати запит на нову фіскальну етику — прозору, автоматизовану, недискримінаційну та орієнтовану на розвиток.

Геоелекономічний потенціал та глобальні наслідки впровадження моделі Вільної гривні

У сучасному світі, що переживає кризу фіскальних моделей і зростаючий адміністративний тиск на економічну активність, концепція Вільної гривні відкриває для України унікальну можливість не лише перезапустити внутрішню економіку, а й запропонувати глобальну альтернативу міжнародному капіталу. Йдеться про формування нової конкурентної переваги — не за рахунок масштабів, дешевої праці чи природних ресурсів, а завдяки створенню інституційного середовища, де капітал працює вільно, прозоро і без зайвого втручання.

Перший рівень цієї пропозиції — сама вільна економічна зона, що функціонує на базі Вільної гривні. Це не територіальна, а функціональна зона — простір дії, у якому всі операції здійснюються через рахунки з демереджем, без класичних податків, перевірок, звітності та регуляторного контролю. Така модель прямо відповідає очікуванням глобального інвестора, який сьогодні шукає не лише прибутковості, а стабільне та передбачуване середовище без фіскального тиску, надмірної зарегульованості й адміністративних ризиків.

Україна, за умови впровадження Вільної гривні, може стати унікальним прикладом такої юрисдикції: з високим внутрішнім попитом, цифровими

рішеннями, відкритістю до інновацій та фіскальною логікою, що не перешкоджає економічному обігу. При цьому механізм внеску на вихід із системи виконує роль м'якого запобіжника — інвестор може вийти у будь-який момент, але зобов'язаний сплатити частину вартості активів як компенсацію за несплачений внесок. Це створює природну логіку «якірного утримання» капіталу — без заборон, але з економічним стимулом залишатися в українській економіці.

Другий рівень — запуск національної криптовалюти, запропонований ще у рішенні Київської міської ради № 547/3554 від 28 листопада 2017 року. Йдеться про цифровий актив, прив'язаний до національної валюти, який не підпадає під демередж, але виконує роль технічного мосту для входу іноземних інвесторів у внутрішню економіку. Уже на ранньому етапі така криптовалюта може бути запропонована на зовнішніх ринках як інструмент фінансової участі у новій економічній моделі.

Фактично, така криптовалюта є фінансовим еквівалентом «акції на нову економіку». Її стабільність базується на фіскальній архітектурі Вільної гривні, а потенціал зростання — на ефекті масштабування. Національна криптовалюта також є ключовим шлюзом для зовнішнього капіталу: саме через неї іноземні інвестори зможуть придбати доступ до внутрішнього ринку, конвертувати кошти у Вільну гривню, відкрити рахунок у системі та інвестувати у проекти. Це дозволяє Україні отримати валютні надходження ще до фактичного інвестування, підвищує ліквідність і забезпечує фінансову автономію.

Таким чином, криптовалюта виконує подвійну функцію:

- для інвестора — засіб збереження та інструмент входу до нової економіки;
- для держави — канал залучення зовнішніх ресурсів, джерело валютних резервів, а також стабілізатор при імпорті чи критичних закупівлях.

У підсумку формується інтегрована система, де:

- вільна зона приваблює капітал відкритістю і зростанням,
- внесок на вихід стимулює реінвестування у внутрішню економіку,
- криптовалюта виступає як зовнішній «ключ» до цієї системи,
- Україна набуває нової геоekonomічної ролі — не як сировинна база, а як джерело інституційних рішень нового типу.

Модель Вільної гривні є інтелектуально оформленою геоekonomічною відповіддю на кризу сучасного оподаткування, надмірного регулювання та фіскальної недовіри. Це шанс для України посісти місце лідера у глобальній

трансформації — як країни, що першою запропонувала не просто фінансову реформу, а нову етику взаємодії у цифровій економіці.

Висновок

Запропонована модель Вільної гривні ґрунтується на філософських засадах, сформульованих ще Сільвіо Гезелем, який вказував на внутрішню суперечність традиційних грошей — поєднання функції обігу та накопичення. Саме ця суперечність призводила до дисбалансів, спекулятивних циклів і системної нерівності. Гезель запропонував застосовувати демередж — інструмент, що заохочує постійний обіг коштів і повертає грошам їхню природну функцію — служити засобом взаємодії, а не накопичення.

Сучасна концепція Вільної гривні розвиває цю ідею в новому історичному і технологічному контексті. Її центральна інновація полягає у тому, що замість класичних податків запроваджується механізм щоденного внеску через демередж. Це дозволяє сформувати функціональну вільну економічну зону, в якій зникає потреба у фінансовому контролі, податкових перевітках і складному обліку, а економічна система підтримується автоматично через логіку обігу грошей.

Модель створює конкретні переваги для всіх ключових груп:

Для громадян — це підвищення купівельної спроможності заробітної плати за рахунок її неоподаткованості, зниження споживчих цін через відсутність ПДВ, відсутність податкового тиску і перевірок, можливість обирати рівень участі у системі, а також збереження соціального захисту для вразливих верств населення.

Для підприємців — це звільнення від усіх основних податків, ліквідація адміністративного навантаження, усунення ризиків перевірок і штрафів, а також створення сприятливих умов для реінвестування і ведення малого та середнього бізнесу, стартапів і самозайнятих осіб.

Для держави — це автоматичне наповнення бюджету в режимі реального часу, можливість відстеження ефективності прийнятих рішень, прозора картина економічної активності, ліквідація тіньової економіки та залежності від зовнішнього боргу, підтримка внутрішнього виробництва, а також формування довіри між державою, бізнесом і громадянами.

Особливістю моделі є те, що вона не потребує конфліктного руйнування старої системи, а може функціонувати паралельно, у межах спеціального правового режиму. Її реалізація можлива без масштабних витрат,

адміністративного спротиву чи ризику для традиційної економіки. Навпаки, вона створює позитивну конкуренцію і простір для конструктивного переходу.

У стратегічному вимірі ця система формує інституційну перевагу України. В умовах, коли міжнародний капітал дедалі більше втомлюється від зарегульованості, податкового тиску і репресивного адміністрування, Вільна гривня пропонує відкриту й зрозумілу логіку, яка поєднує інтереси інвестора, держави і суспільства. Механізм внеску на вихід виконує функцію м'якого утримання інвестицій всередині країни, спрямовуючи їх у реальний сектор і розвиток внутрішньої економіки.

Водночас впровадження спеціального режиму «Вільної гривні» не суперечить міжнародним зобов'язанням України, зокрема Угоді про асоціацію з ЄС та принципам, що підтримуються міжнародними фінансовими та інституційними партнерами. Навпаки, модель узгоджується з сучасними тенденціями прозорого адміністрування, цифрової трансформації та зменшення тіньового навантаження, дозволяючи Україні посилити позиції як відповідального й інноваційного партнера.

Крім того, концепція «Вільної гривні» пропонує новий тип економічного суверенітету. Замість зовнішніх боргів та кредитної залежності, вона формує внутрішній ресурс розвитку, заснований на автоматизованому, добровільному та справедливому механізмі наповнення бюджету. Це не просто альтернатива — це інструмент, який дозволяє Україні зберігати контроль над власною економікою, зміцнюючи незалежність та національну стійкість.

Окремою перевагою концепції Вільної гривні є її практична реалізованість. На відміну від багатьох реформ, які потребують масштабних законодавчих змін, ця модель може бути впроваджена шляхом внесення обмеженої кількості норм до Податкового кодексу України. Такий підхід дозволяє створити правову рамку, що діє паралельно до чинної податкової системи, не конфліктує з нею, але маючи певний юридичний пріоритет у межах спеціального режиму.

Крім того, структура системи вже частково знайома українському суспільству. За аналогією з ФОП-моделлю спрощеного оподаткування, де підприємці мають окремий рахунок для бізнес-операцій і особисті рахунки для приватних витрат, Вільна гривня передбачає функціонування паралельних грошових контурів — рахунку з демереджем для діяльності у вільній зоні та звичайного рахунку у традиційній гривні для решти потреб. Це забезпечує зрозумілий користувацький інтерфейс і не вимагає радикальної зміни фінансових звичок населення.

Додатково модель передбачає впровадження національної криптовалюти, яка, будучи прив'язаною до гривні, може стати інвестиційним

інструментом для зовнішнього ринку. Її продаж вже на ранньому етапі — ще до повного запуску системи — дає змогу залучати валюту, необхідну для модернізації, імпорту та стратегічної стійкості. У цьому сенсі криптовалюта стає цифровим відображенням довіри до нової економіки — своєрідною “акцією України”, яку купують у майбутнє.

Окремо варто наголосити, що демередж у цій системі не є формою покарання чи фіскального тиску. Це не штраф за бездіяльність і не втрата — це внесок у спільне благо, який кожен учасник робить автоматично, добровільно і мікроскопічно.

Фактично, цей механізм функціонує як своєрідний донат на розвиток суспільства — прозорий, регулярний і легкий у сприйнятті. Щоразу, коли людина утримує кошти на рахунку з демереджем, частина їхньої вартості спрямовується на розвиток країни та її захист, підтримку екології, інфраструктури та соціальних програм. Це не примус, а форма сучасної участі в спільному, яка не потребує звітності чи зусиль, але формує новий тип економічної етики.

У такій системі фінансування спільного не сприймається як тягар — навпаки, це прозорий спосіб робити свій внесок у майбутнє щодня, без напруги, але з розумінням.

У моделі Вільної гривні навіть прагнення уникнути податкових витрат не породжує конфлікту — навпаки, воно природно перенаправляється в економічну активність. Єдиний спосіб уникнути демереджу — це тримати кошти в обігу: працювати, інвестувати, створювати, споживати. Таким чином, навіть інстинктивне бажання не “втрачати” перетворюється на внесок у зростання ВВП. У цій логіці особистий інтерес і суспільне благо більше не протистоять одне одному — вони функціонують як єдина система.

Таким чином, Вільна гривня є не лише економічною або податковою інновацією — вона є фундаментом нового соціального договору. Це система, в якій державна ефективність досягається без примусу, громадяни отримують свободу і вигоду, бізнес — довіру і простоту, а економіка — стабільність і зростання.

Змінюється не просто механізм оподаткування — формуються засади справедливішого, соціально орієнтованого світу, в якому гроші рухаються за людьми, а не навпаки. У такій моделі головним капіталом стає не накопичення, а репутація. Не лише ресурс, а ідея. Саме вони визначають, якою буде участь у майбутньому.

У цьому контексті пропонується підтримати запропоновану концепцію та ініціювати відповідні зміни до Податкового кодексу України. Їхнє

ухвалення відкриє шлях до добровільного переходу на справедливішу, відкриту та сучасну економічну систему. Це не експеримент, а цілеспрямований крок до побудови системи, що працює на людину.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

**ДОДАТОК до проєкту рішення Київської міської ради
«Про звернення Київської міської ради до Президента України,
Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та громадськості
щодо впровадження інноваційної податкової моделі «Вільна гривня»**

З метою впровадження інноваційної податкової моделі «Вільна гривня» пропонується орієнтовний проєкт змін до Податкового кодексу України, розроблений як модельна демонстрація механізму функціонування спеціального режиму оподаткування з використанням демереджу.

Проєктом передбачається доповнення Податкового кодексу України новим Розділом XV у редакції, наведеній нижче. Зазначений розділ пропонується включити на місце раніше виключеного на підставі Закону №71-VIII від 28.12.2014 року Розділу XV «Збір за користування радіочастотним ресурсом України».

**«РОЗДІЛ XV. Спеціальний податковий режим із застосуванням
автоматизованого фіскального внеску (демереджу)
Стаття 301. Загальні положення**

301.1. Цей розділ встановлює особливості справляння податків платниками, які застосовують спеціальний податковий режим із використанням автоматизованого фіскального внеску (демереджу).

301.2. Демередж — це щоденний автоматизований фіскальний внесок, що автоматично утримується у відсотковому відношенні до залишку коштів на спеціальному рахунку платника, відкритому в межах системи «Вільна гривня».

301.3. Метою впровадження цього режиму є забезпечення прозорості, автоматизації, скорочення адміністративного навантаження, стимулювання економічного обігу та формування довіри до фіскальної системи.

301.4. Система «Вільна гривня» — це спеціальний режим функціонування платіжної інфраструктури, побудований на використанні окремих рахунків учасників, у межах яких здійснюється обіг коштів і щоденне справляння автоматизованого фіскального внеску (демереджу).

301.5. Вихідна сплата — це разовий платіж, що справляється у вигляді фіксованого відсотка від суми операції у разі виведення коштів з рахунку в системі «Вільна гривня» на рахунок поза межами спеціального податкового режиму або при переведенні коштів у готівкову форму. Така сплата забезпечує

фіскальну еквівалентність для операцій, що виходять за межі режиму оподаткування демереджем.

Стаття 302. Платники податків, що мають право на застосування режиму

302.1. Право на застосування спеціального податкового режиму мають такі платники, за умови їх реєстрації у Реєстрі учасників спеціального податкового режиму та відкриття рахунку у системі “Вільна гривня”:

1. юридичні особи — резиденти України;
2. юридичні особи — нерезиденти;
3. фізичні особи — підприємці;
4. фізичні особи (у тому числі нерезиденти).

302.2. Реєстрація платників у спеціальному податковому режимі здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 303. Податки, що не застосовуються до платників спеціального режиму

303.1. Платники, які застосовують спеціальний податковий режим, не є платниками таких податків:

- податку на доходи фізичних осіб (розділ IV);
- податку на додану вартість (розділ V);
- податку на прибуток підприємств (розділ III);
- єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (відповідно до Закону України “Про збір та облік єдиного внеску...”);
- військового збору (розділ XVI).

303.2. Платники спеціального режиму не виконують функції податкових агентів щодо податків, зазначених у пункті 303.1 цієї статті.

303.3. Місцеві податки і збори сплачуються такими платниками у порядку, встановленому розділом XII цього Кодексу, якщо інше не передбачено Кабінетом Міністрів України.

303.4. Кабінет Міністрів України може розширити перелік податків, які не застосовуються до платників спеціального режиму, на підставі окремого рішення.

303.5. Кабінет Міністрів України встановлює порядок спрямування частини коштів, що справляються у вигляді автоматизованого фіскального внеску (демереджу), на фінансування заходів у сфері національної безпеки і оборони у частині зобов’язань, що відповідають фіскальному навантаженню, передбаченому військовим збором.

Стаття 304. Справляння автоматизованого фіскального внеску (демереджу)

304.1. Демередж справляється у формі щоденного списання частини залишку коштів з рахунку платника, відкритого в системі “Вільна гривня”.

304.2. Ставка демереджу встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням макроекономічних показників, не частіше одного разу на календарний рік.

304.3. Нарахування та списання демереджу здійснюється автоматично через уповноважені фінансові установи або операторів платіжних систем відповідно до порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.

Стаття 305. Вихідна сплата при виведенні коштів із системи

305.1. У разі виведення коштів з рахунку, відкритого в системі “Вільна гривня”, на рахунок, що не обслуговується в межах спеціального податкового режиму, або при переведенні коштів у готівкову форму, з платника справляється вихідна сплата.

305.2. Вихідна сплата справляється незалежно від мети операції, особи одержувача чи виду транзакції, якщо така дія має наслідком вихід коштів за межі системи “Вільна гривня”.

305.3. Ставка вихідної сплати встановлюється Кабінетом Міністрів України у вигляді фіксованого відсотка від суми операції, не частіше одного разу на календарний рік.

305.4. Вихідна сплата справляється автоматично в момент здійснення відповідної транзакції через уповноважену фінансову установу або оператора платіжної системи, відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Стаття 306. Звільнення від звітності та податкового контролю

306.1. Платники, які застосовують спеціальний податковий режим, звільняються від:

- подання податкової звітності з податків, зазначених у статті 303 цього Кодексу;
- ведення податкового обліку, у тому числі обліку податкового кредиту та податкових різниць;
- нарахування та сплати податків із сум доходів, виплачених у системі “Вільна гривня”;
- проведення податкових перевірок щодо податків, що замінюються демереджем.

306.2. Усі операції, що здійснюються в межах спеціального податкового режиму, підлягають електронній фіксації в автоматизованих реєстрах платіжної системи “Вільна гривня”. Доступ до таких реєстрів мають органи, визначені Кабінетом Міністрів України, виключно з метою контролю за дотриманням положень цього розділу.

Стаття 307. Загальні засади управління режимом

307.1. Загальне нормативне, організаційне та технічне регулювання функціонування спеціального податкового режиму із застосуванням автоматизованого фіскального внеску (демереджу) здійснюється Кабінетом Міністрів України.

307.2. Кабінет Міністрів України затверджує технічні вимоги до функціонування платіжної системи “Вільна гривня”, зокрема щодо формату транзакцій, механізму нарахування і списання фіскального внеску, безпеки обліку, доступу до даних та процедур адміністрування системи. Також Кабінет Міністрів встановлює порядок ведення реєстру учасників, а також визначає макроекономічні критерії для розрахунку ставок автоматизованого фіскального внеску та вихідної сплати.

307.3. У разі внесення змін до цього розділу, які призводять до звуження обсягу прав платників, такі зміни набирають чинності не раніше 1 січня року, наступного за роком їх оприлюднення.

307.4. Функціонування системи «Вільна гривня» здійснюється з дотриманням вимог законодавства, зокрема Законів України «Про платіжні послуги», «Про захист персональних даних», «Про електронні довірчі послуги».

Стаття 308. Саморегулююча організація учасників спеціального податкового режиму

308.1. З метою організації управління спеціальним податковим режимом, координації дій його учасників, формування пропозицій щодо вдосконалення механізмів функціонування системи “Вільна гривня” та представництва інтересів платників створюється саморегулююча організація (далі — СРО).

308.2. СРО є недержавною неприбутковою організацією, заснованою учасниками спеціального податкового режиму, що діє на підставі цього Кодексу та свого статуту.

308.3. СРО, зокрема:

- готує пропозиції щодо встановлення або зміни ставок автоматизованого фіскального внеску (демереджу) та вихідної сплати для подальшого затвердження Кабінетом Міністрів України;

- бере участь у підготовці технічних вимог до платіжної системи “Вільна гривня” та процедур її адміністрування;
- проводить аналітичну, прогностичну, дослідницьку діяльність, пов’язану з ефективністю функціонування режиму;
- забезпечує комунікацію між учасниками, операторами платіжних систем, банками та органами державної влади;
- здійснює роз’яснювальну, освітню, консультаційну діяльність;
- організовує механізми досудового врегулювання спорів між учасниками режиму;
- може ініціювати та реалізовувати соціальні, інфраструктурні чи інноваційні проекти, пов’язані з розвитком системи.

308.4. Для забезпечення фінансової сталої діяльності СРО має право встановлювати внески або комісійні платежі з учасників режиму у порядку, визначеному її статутом.

308.5. Конкретні напрями діяльності, структура, органи управління, джерела фінансування та порядок членства у СРО визначаються її статутом.

308.6. Участь платників у СРО є добровільною та не є обов’язковою умовою для застосування спеціального податкового режиму.

Стаття 309. Співвідношення спеціального режиму з іншими режимами оподаткування

309.1. Спеціальний податковий режим із застосуванням автоматизованого фіскального внеску (демереджу) є окремим добровільним режимом оподаткування, який не залежить від загальної чи спрощеної системи, встановлених цим Кодексом.

309.2. Платники мають право вільного вибору режиму оподаткування відповідно до положень цього Кодексу. Вибір спеціального режиму не обмежує прав суб’єкта господарювання на здійснення господарської діяльності в інших законодавчо визначених формах.

309.3. Перехід платника на спеціальний податковий режим або з нього на інший режим здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

309.4. Застосування спеціального податкового режиму не виключає можливості одночасного перебування платника в інших спеціальних правових режимах, зокрема тих, що передбачені законодавством про індустріальні парки, цифрову економіку, інноваційні податкові зони або резидентство у цифрових юрисдикціях.».

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проєкту рішення Київської міської ради
«Про звернення Київської міської ради до Президента України,
Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та громадськості
щодо впровадження інноваційної податкової моделі «Вільна гривня»
(далі – проєкт рішення)

1. Обґрунтування необхідності прийняття рішення

Проєкт рішення спрямовано на підтримку законодавчої ініціативи щодо запровадження спеціального податкового режиму, заснованого на автоматизованому фіскальному внеску (демереджі), що справляється з залишку коштів на спеціальних рахунках. Така система передбачає заміну класичної податкової логіки на інтеграцію податкової участі безпосередньо у грошовий обіг.

Концепція «Вільної гривні» не суперечить чинній грошово-кредитній та валютній системі України, не створює нової грошової одиниці, а лише визначає новий податковий режим використання національної валюти — гривні. Вона не потребує змін до Конституції України та реалізується в межах Податкового кодексу шляхом введення окремого розділу.

Модель ґрунтується на добровільній участі, автоматизації, відсутності податкового адміністрування та прозорій логіці: обіг коштів знижує податкове навантаження, а їх утримання — формує публічний внесок. Такий механізм виконує фіскальну функцію без потреби в податкових деклараціях, перевірках чи облікових зобов'язаннях.

Учасники режиму отримують звільнення від більшості основних податків — податку на прибуток, ПДВ, податку на доходи фізичних осіб, ЄСВ і військового збору. Водночас зберігається зобов'язання щодо сплати інших податків (акцизного, рентного, місцевих зборів), що забезпечує загальну бюджетну збалансованість.

Впровадження моделі не потребує додаткових витрат з місцевого бюджету, не впливає негативно на соціальну політику і не створює загроз для чинної податкової системи. Навпаки, воно дозволяє її доповнити — за рахунок створення добровільного режиму для тих громадян і підприємств, які обирають нову податкову етику: прозорість, довіру, простоту та автоматизм.

Модель є не лише фіскальною інновацією, а й пропозицією нового соціального договору, що ґрунтується на участі без примусу, відповідальності без контролю, внеску без звітності. Вона орієнтована на майбутнє — цифрову, адаптивну, соціально орієнтовану економіку.

2. Опис цілей і завдань, основних положень проекту рішення, а також очікуваних соціально-економічних, правових та інших наслідків для територіальної громади міста Києва від прийняття запропонованого проекту рішення

Метою проекту є підтримка впровадження інноваційної податкової моделі, яка передбачає автоматизовану участь у бюджетному процесі через механізм демереджу. Проект дозволяє започаткувати загальнонаціональну дискусію щодо податкової реформи нового типу та створити правову основу для ухвалення відповідних змін до Податкового кодексу України.

Серед очікуваних ефектів:

- спрощення фіскальної системи та усунення адміністративних бар'єрів;
- зниження витрат для бізнесу і зменшення податкового тиску на громадян;
- підтримка малого та середнього підприємництва;
- легалізація економічної активності та скорочення тіньового сектору;
- створення нової податкової культури, заснованої на обігу, а не на санкції;
- стабілізація бюджетного фінансування через передбачуваний автоматичний потік надходжень.

Крім того, до проекту рішення додається орієнтовний проект змін до Податкового кодексу України, розроблений як модельна демонстрація механізму функціонування спеціального режиму оподаткування з використанням демереджу. Такий проект має виключно ілюстративний характер і надається як база для подальших експертних консультацій, публічного обговорення та можливого доопрацювання на рівні парламентських ініціатив.

3. Правове обґрунтування необхідності прийняття рішення (з посиланням на конкретні положення нормативно-правових актів, на підставі й на виконання яких підготовлено проект рішення)

Проект рішення пропонується ухвалити у відповідності до статей 26, 27 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», які надають Київській міській раді право звертатися до органів державної влади з ініціативами щодо економічного та соціального розвитку країни.

4. Фінансово-економічне обґрунтування та пропозиції щодо джерел покриття цих витрат

Не потребує додаткового виділення коштів з місцевого бюджету.

5. Інформація про те, чи стосується проєкт рішення прав і соціальної захищеності осіб з інвалідністю та який вплив він матиме на життєдіяльність цієї категорії

Проєкт рішення не стосується прав і соціальної захищеності осіб з інвалідністю, і не має безпосередній вплив на життєдіяльність цієї категорії громадян. Участь у моделі Вільної гривні є добровільною, а всі державні виплати та соціальні гарантії зберігаються у межах чинного законодавства.

6. Інформація про те, чи містить проєкт рішення інформацію з обмеженим доступом у розумінні статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»

Проєкт рішення Київської міської ради не містить інформацію з обмеженим доступом у розумінні статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

7. Інформація про персональні дані

Проєкт рішення Київської міської ради не містить інформацію про персональні дані фізичних осіб у розумінні статей 11 та 21 Закону України «Про інформацію» та статті 2 Закону України «Про захист персональних даних».

8. Прізвище або назва суб'єкта подання, прізвище, посада, контактні дані доповідача проєкту рішення на пленарному засіданні та особи, відповідальної за супроводження проєкту рішення Київради

Суб'єктом подання проєкту рішення Київської міської ради є депутат Київської міської ради Ігор ОПАДЧИЙ.

Особою, відповідальною за супроводження проєкту рішення Київської міської ради та доповідачем проєкту рішення Київської міської ради на пленарному засіданні є депутат Київської міської ради Ігор ОПАДЧИЙ.

Депутат Київської міської ради

Ігор ОПАДЧИЙ

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

Вітренку А. О.
Положишник В. О.

Прошу розглянути проєкт рішення від 09.04.2025
№ 08/231 - 330/ПР в установленому порядку.

Омельченко А. В.

Для контролю за проходженням та тиражування.

Школі Н. В.
Поворознику М. Ю. – до відома

Віталій КЛИЧКО

“09” квітня 2025 року
№ 08/231 - 330/ПР

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

Депутат Київської міської ради IX скликання
ОПАДЧИЙ ІГОР МИХАЙЛОВИЧ

02156, м.Київ, вул. Братиславська 14-б, тел.: (044) 221-21-51, (050) 071-26-11
e-mail: opadchyy.igor@kmr.gov.ua, сайт: kmr.gov.ua
код ЄДРПОУ 22883141

08/231-330/PP
09.04.2025

«09» квітня 2025 р. № 08/279/09/076 - 71 На № _____ від _____

Київській міській раді

Київському міському голові
В. КЛИЧКО

Відповідно до ст. 26 Регламенту Київської міської ради, прошу розглянути проєкт рішення «Про звернення Київської міської ради до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та громадськості щодо впровадження інноваційної податкової моделі «Вільна гривня».

Додатки:

1. Проєкт рішення «Про звернення Київської міської ради до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та громадськості щодо впровадження інноваційної податкової моделі «Вільна гривня» з додатком (23 арк.);
2. Пояснювальна записка до проєкту рішення (3 арк.);
3. Електронна версія зазначених документів.

З повагою,

Депутат Київської міської ради

Ігор ОПАДЧИЙ